

ROXIN, TEODOR

n. 6 decembrie 1885, Tamășda, jud. Bihor

d. 20 septembrie 1960, Râmnicu Sărat

Fiul lui Teodor și al Mariei Roxin, tatăl său a fost învățător.

După finalizarea studiilor liceale și-a susținut bacalaureatul în anul 1905. În același an s-a înscris la Academia de Drept din Oradea, dar a urmat cursuri și la Universitățile din Budapesta și Graz. După susținerea doctoratului a activat la Pecica drept avocat, iar mai apoi în orașele Arad și Oradea.

Din vremea studenției s-a implicat în mișcarea națională românească din Transilvania. În toamna anului 1918 activa ca avocat în Arad. În acest context s-a implicat în pregătirea adunării de la Alba Iulia, organizând Gărzile Naționale din Lipova. S-a implicat în instaurarea administrației românești în zonă după realizarea unirii cu România. A fost unul dintre cei mai importanți membri ai Consiliului Național Român din Arad, fiind însărcinat de Ștefan Cicio-Pop să înmâneze Regelui Ferdinand proclamația comitetului național din Arad prin care se pregătea Marea Adunare Națională. A fost primit în audiență de Regele Ferdinand I și de Regina Maria la Iași, precum și de Ionel Brătianu. Cu ocazia acestei audiențe, Teodor Roxin a primit asigurări că Regatul României va acorda sprijin militar românilor din Ardeal.

În anul următor, când armata română a intrat în Ungaria, Teodor Roxin a devenit principalul responsabil din partea guvernului român de a administra și supraveghea teritoriul dintre Tisa și linia de demarcație stabilită de Clemenceau. După acest moment s-a stabilit la Oradea, unde și-a continuat activitatea de avocat.

S-a implicat în viața socială a regiunii organizând mai multe fundații, printre care și Asociația Sportivă Românească din județul Bihor. A ocupat și funcția de președinte a Consiliului Județean din Bihor.

Pentru activitatea desfășurată a fost decorat cu *Ordinul Steaua României* în grad de ofițer și a fost numit Cavaler al *Ordinului Regele Ferdinand*.

Odată cu instaurarea regimului comunist, nu a scăpat de represaliile acestuia, fiind arestat în 15 martie 1948 pentru uneltire împotriva statului. A fost condamnat la 25 de ani de închisoare și încarcerat la penitenciarul Aiud. De aici a fost transferat la penitenciarul Jilava și mai apoi trimis la Râmnicu Sărat la 10 august 1957 după greva din penitenciarul Aiud. Nu a ispășit întreaga pedeapsă (până în 1973), deoarece moare din cauza condițiilor a tratamentului inuman din închisoare și este aruncat în groapa comună de la marginea cimitirului orașului.